

at der der vilde være noget for de ivrige Fredsvenner at gøre, medens de Freds-kongresser, som nu blive afholdte, næppe have noget praktisk Bjemed, men hvis disse Fredsvenner vilde støtte et Forslag som dette, der vilde hindre et Forhold, som netop kunde udsætte os for at blive indviklet i Krige, vilde de dog i den Henseende gøre noget praktisk. (Blyhne: Det kommer nok!) Ja, som det glæder mig, at det ærede Medlem, som er een af Fredsvennerne, siger, at det kommer nok.

Naar man erindrer det overordentlige Opving, som den danske Handel fik i Slutningen af det forrige Aarhundrede, da vi utvivlsomt havde rene Certifikater, forekommer det mig, at man kun med Betyrning fra Handelsstandens Side kan sammenligne denne gyldne Tidsalder for vor Neutralitet med den Stilling, vi ville have, naar vi i kommende Krige mellem Stormagterne skulle bevare vor Neutralitet med et saa farligt og blandet Forhold som dette. Den Grund, som var dertil, og som foranledigede mig fra første Færd af til at stille mig imodetommende til Forslaget, var den, at vi ønskede at faa saa mange fremmede Penge, som maaste være billigere at faa i Hamburg end andre Steder, ind i den danske Handelsflaade, men man overser jo, at en meget bekvem Maade at faa fremmede Penge ind paa, er at danne Aktieselskaber. Den eneste Gene derved er, at der kan være Tilfælde, hvor en eller anden Gjer har Skibspart, som gaar over til en Slægtning eller lignende i Slesvig eller Sverige, for at tage de nærmeste Steder, og hvor vedkommende fremmede Slægtning nu i Fremtiden ikke behøver at afhænde sin Skibspart, ligesom det ogsaa der efter Sølovens nuværende Udfattelse af § 1 kan være bekvemt at faa Penge at sætte i Skibet uden at behøve at forandre sin Ejendomsret med Hensyn til Skibet iøvrigt. Men er der nogen større almindelig Nødvendighed i det hele taget for at faa fremmede Penge, ja, saa er der ingen Tvivl om, at et Aktieselskab aabner al mulig ønskelig Afgang til at faa disse Penge. Naar man gennemgaar Skibsregisterfortegnelsen paa Jant, ser man, at det er saa godt som udelukkende Aktieselskaber; de have nemlig forstaaet at finde sig til rette i dette Forhold. Det er derfor i Virkeligheden kun en mindre Fordel, der opnaaes, og der er ikke Spor af Nødvendighed for at gøre det, man udsætter sig i det mindste, efter min Mening, for stor Fare. Jeg vil minde om, hvorledes det gik i sin Tid, da der var Tale om rent Land i en anden Forbindelse, ved Margarine og Smør.

Den Gang nærede jo alle Betænkelse ved det nye Produkt, som skulde stude os i vor Stilling over for England, og saa seered den Betragtning, som ogsaa viste sig at være rigtig, at der vilde opnaaes store Fordele ved at aabne vort Land, ligesom andre Lande for Fabritationen af Margarine, fordi man fik et billigt og i Virkeligheden ingenlunde daarligt Produkt, samtidig med, at vor Stilling paa det engelske Marked ikke stadedes deraf, naar der var de fornødne Kontrolbestemmelser, og der altsaa var stor Fordel at opnaa. Den Gang var der altsaa Grund til at forfaste det rene Land; men her er Forholdet det modsatte. Fordelene ere her overordentlig smaa. (Indsigelse). Jeg venter at høre helt ny Betragtninger gjort gældende end hidtil; men at Faren er stor, forekommer mig næsten at være sikkert. Jeg vil derfor tillade mig indtrængende at bede de Herrer overveje, om det er rigtigt at hænge dette Damoklessværd over den danske Handelsflaade, og om vi ikke hellere bør vende tilbage til, hvad der er godkendt fra Arilds Tid, og hvad baade Kommissionen, Regeringen og Landstinget have godkendt, og vi have jo hørt, at den ærede Ordfører i Grunden kun med Betænkelse gik til at søge Udvalget i dette. (Indsigelse). Det gør mig ondt, hvis jeg har opfattet den ærede Ordfører forkert, jeg har opfattet det saaledes, at han havde Betænkelse ved at stille dette Vædringsforslag, men gjorde det paa Grund af de indtrængende Anmodninger, der kom til ham fra Udvalget. Hermed skal jeg slutte.

Ordføreren (Klein): Jeg ønsker først at gøre den Bemærkning, at jeg ikke har talt om Oplysninger, som ere givne Udvalget af Udenrigsministeriet; men jeg har talt om, at der har fundet Undersøgelser Sted, og om, hvilket Udbytte disse Undersøgelser have givet, og jeg har ganske vist sagt, at jeg nærede fuld Tillid til den Rilde, hvorfra disse Oplysninger ere komne; men jeg nævuede ikke Udenrigsministeriet med et Ord. Naar jeg i øvrigt udtalte i en vis Forbindelse, at jeg vidste ikke rettere, saa gjaldt det ikke med Hensyn til alle mine Udtalelser, med Hensyn til Resultatet paa alle Punkter af de ansatte Undersøgelser og Overvejelser. Nej, det var kun med Hensyn til det ene Punkt, hvorvidt det kunde siges, at alle Lande i Europa med Undtagelse af Norge, Danmark og England havde den Regel, at fremmede kunde være Parthavere i deres Skibe. Der sagde jeg, at, saa vidt jeg ved, er det Tilfældet i alle